ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറ്റി എഴുപത്തിയെട്ട്

പ്രവാചക സമാന്തരങ്ങൾ: അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ ദാനിയേൽ 11-ന്റെ അനാവരണം

Jeff Pippenger
2024-04-08

ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നിലെ പതിനാറാം വാക്യം മുതൽ പത്തൊൻപതാം വാക്യം വരെയുള്ള ഭാഗം, യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിൽ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തോടു ആരംഭിച്ച്, മീഖായേൽ എഴുന്നേൽക്കുകയും മനുഷ്യരുടെ കൃപാകാലം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമയം വരെ ഉള്ള ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അതേ അദ്ധ്യായത്തിലെ നാൽപ്പത്തൊന്നാം വാക്യം മുതൽ നാൽപ്പത്തയ്യാം വാക്യം വരെയുള്ള ചരിത്രത്തെയും അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

> എന്നാൽ അവന്റെ നേരെ വരുന്നവൻ തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കും; അവന്റെ മുമ്പിൽ ആരും നിലകൊള്ളുകയില്ല; അവൻ മഹത്വമുള്ള ദേശത്തിൽ നിലകൊള്ളും; അവന്റെ കയ്യാൽ അത് നശിപ്പിക്കപ്പെടും. അവൻ തന്റെ സർവരാജ്യത്തിന്റെ ശക്തിയോടെ പ്രവേശിപ്പാൻ മനസ്സുറപ്പിക്കും; അവനോടുകൂടെ നേരുള്ളവരും ഉണ്ടായിരിക്കും; ഇങ്ങനെ അവൻ ചെയ്യും; അവൻ സ്ത്രീകളുടെ മകളെ അവന്നു നൽകും, അവളെ ദുഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്; എന്നാൽ അവൾ അവന്റെ പക്ഷത്ത് നിലകൊള്ളുകയില്ല, അവന്നു അനുകൂലമായിരിക്കയും ഇല്ല. ഇതിന് ശേഷം അവൻ ദ്വീപുകളിലേക്കു തന്റെ മുഖം തിരിക്കും, അനേകത്തെ കൈവശമാക്കും; എന്നാൽ തന്റെ സ്വന്തം കാരണത്തിന്നായി ഒരുപ്രഭു അവൻ വരുത്തിയ നിന്ദ നിർത്തിച്ചുകളയും; തന്റെമേൽ നിന്ദ വരാതെയേ അവൻ അതിനെ അവന്റെമേൽ തന്നേ തിരിച്ചു വരുത്തും. പിന്നെ അവൻ തന്റെ സ്വന്തം ദേശത്തിന്റെ കോട്ടയിലേക്കു തന്റെ മുഖം തിരിക്കും; എന്നാൽ അവൻ ഇടറി വീഴും, പിന്നെ കാണപ്പെടുകയില്ല. ദാനീയേൽ 11:16–19.

ഡാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിന്റെ അന്തിമ നിവൃത്തിയെക്കുറിച്ച് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, "ഈ പ്രവചനത്തിൽ നിവൃത്തിയായ ചരിത്രത്തിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടും" എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. നാല്പത്തൊന്നാം മുതൽ നാല്പത്തയ്യഞ്ചാം വരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഈ വാക്യങ്ങളിലെ പ്രവചനചരിത്രത്തെ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്നു. പൗരാണിക റോമം ആദ്യം മൂന്ന് ഭൗഗോളിക പ്രദേശങ്ങളെ കീഴടക്കി ലോകത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം ഏറ്റെടുത്തപ്പോൾ ഈ വാക്യങ്ങൾ നിവൃത്തിയായി.

“വടക്ക ൻ രാജാവായ അന്ത ിയോക്യേ ാസിന്റെ മുമ്പ ിൽ ഈജിപ ്തിന്
നിലനിൽക്ക ാൻ കഴിഞ്ഞ ില്ലെ ങ്ക ിലും, ഇപ്പേ ാൾ അവന്റെ നേരെ
വന്ന ിരുന്ന റോമാക്ക ാരുടെ മുമ്പ ിൽ അന്ത ിയോക്യേ ാസിന്
നിലനിൽക്ക ാൻ കഴിഞ്ഞ ില്ല . ഉയർന്ന ുവരുന്ന ഈ ശക്ത ിക്കെ തി
യാതൊരു രാജ്യ ങ്ങ ൾക്ക ും പ്രതിരോധിച്ച ു നിലനിൽക്ക ാൻ കഴിഞ്ഞ ി
ബി. സി. 65-ൽ പോംപേയ് അന്ത ിയോക്യേ ാസ് ഏഷ്യ ാറ്റ ിക്ക സിനെ
അവന്റെ അധീനതകളിൽ നിന്ന ് വഞ്ച ിച്ച ുകളകയും സിറിയയെ ഒരു
റോമൻ പ്രവിശ്യ യാക്ക ി ചുരുക്ക ുകയും ചെയ ്തപ്പേ ാൾ, സിറിയ
കീഴടക്ക പ്പെ ട്ട ു റോമൻ സാമ്രാജ്യ ത്ത ിൽ ചേർക്ക പ്പെ ടുകയും ചെയ ്തു.”

“അതേ ശക്തി വിശുദ്ധദേശത്തും നിലകൊണ്ടു അതിനെ
വിഴുങ്ങേണ്ടതുമായിരുന്നു. ക്രി.മു. 162-ൽ സഖ്യതയിലൂടെ റോമ്
ദൈവജനമായ യെഹൂദന്മാരോടു ബന്ധപ്പെട്ടു; ആ തീയതി മുതൽ അത്
പ്രവചന കലണ്ടറിൽ ഒരു പ്രധാനസ്ഥാനമെടുക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും,
യാഥാർത്ഥ്യത്തിലുള്ള ജയം മുഖേന യെഹൂദ്യയുടെ മേൽ
അധികാരപരിധി അതിനു ലഭിച്ചത് ക്രി.മു. 63 വരെ ആയിരുന്നില്ല;
പിന്നെ അത് താഴെപ്പറയുന്ന വിധത്തിലായിരുന്നു.”

പോന്ത ുസിന്റെ രാജാവായ മിത്രിദാത്തേ സിനെതിരായ തന്റെ
യുദ്ധ യാത്രയിൽ നിന്ന ് പോംപേയി മടങ്ങ ിയെത്ത ിയപ്പേ ാൾ,
യെഹൂദ്യ യുടെ കിരീടത്ത ിനായി ഹിർക്ക ാനുസും അരിസ്റ്റേ ാബുലുസും
എന്ന രണ്ട ു മത്സ രാർത്ഥ ികൾ ഏറ്റ ുമുട്ട ിക്കൊ ണ്ട ിരുന്ന ു. അവര
വിചാരണ പോംപേയിയുടെ മുമ്പ ാകെ വന്ന ു; അരിസ്റ്റേ ാബുലുസിന്റെ
അവകാശവാദങ്ങ ളുടെ അന്യ ായതപ ം അദ്ദേ ഹം പെട്ടെ ന്ന
മനസ്സ ിലാക്ക ിയെങ്ക ിലും, ഏറെകാലമായി ആഗ്രഹിച്ച ിരുന്ന
അറേബ്യ യിലേക്ക ുള്ള തന്റെ യുദ്ധ യാത്ര കഴിഞ്ഞ ശേഷം മാത്രമേ ഈ
വിഷയത്ത ിൽ വിധി പ്രസ ്താവിക്ക ൂ എന്ന ും, തുടർന്ന ് മടങ്ങ ിവന്ന
നീതിയുക്ത വും ഉചിതവുമായി തോന്ന ുന്ന വിധത്ത ിൽ അവരുടെ
കാര്യ ങ്ങ ൾ തീർപ്പ ാക്ക ാമെന്ന ും അദ്ദേ ഹം ആഗ്രഹിച്ച ു. പോംപേയിയു
യഥാർത്ഥ മനോഭാവം ഗ്രഹിച്ച അരിസ്റ്റേ ാബുലുസ് അതിവേഗം
യെഹൂദ്യ യിലേക്ക ് മടങ്ങ ി, തന്റെ പ്രജകളെ ആയുധധാരികളാക്ക ി,
ശക്ത മായ പ്രതിരോധത്ത ിനായി ഒരുങ്ങ ി; മറ്റെ ാരാൾക്ക ു
വിധിക്ക പ്പെ ടുമെന്ന ് മുൻകൂട്ട ി കണ്ട ിരുന്ന കിരീടം എന്ത ് അപകടം
വന്ന ാലും കൈവിടാതെ നിലനിർത്ത ണമെന്ന ദൃഢനിശ്ച യത്തേ ാടെ
അവൻ നിന്ന ു. പോംപേയി ആ ഒളിച്ചേ ാടിയവനെ അടുക്കെ
പിന്ത ുടർന്ന ു. അവൻ യെരൂശലേമിനോടടുത്തെ ത്ത ിയപ്പേ ാൾ, തന്റെ
നടപടിയിൽ പശ്ച ാത്ത ാപം തോന്ന ിത്ത ുടങ്ങ ിയ അരിസ്റ്റേ ാബുലുസ്
അവനെ എതിരേറ്റ ു ചെന്ന ു, പൂർണ്ണ കീഴടങ്ങ ലും വലിയ തുക പണവും
വാഗ ്ദാനം ചെയ ്ത കാര്യ ങ്ങ ൾ ഒത്ത ുതീർപ്പ ാക്ക ാൻ ശ്രമിച്ച ു. പോംപേയ
നിർദ്ദേ ശം അംഗീകരിച്ച ്, പണം കൈപ്പ റ്റ ുന്ന തിനായി ഒരു സൈനിക
വിഭാഗത്ത ിന്റെ തലവനായി ഗബീനിയുസിനെ അയച്ച ു. എന്ന ാൽ ആ
ലെഫ്റ്റ നന്റ്-ജനറൽ യെരൂശലേമിലെത്ത ിയപ്പേ ാൾ, നഗരത്ത ിന്റെ
കവാടങ്ങ ൾ അവന്റെ എതിരെ അടച്ച ുകെട്ട പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന തും,
നഗരമതിലുകളുടെ മുകളിൽ നിന്ന ് നഗരം ആ ഉടമ്പ ടിയിൽ ഉറച്ച ു
നിൽക്ക ുകയില്ലെ ന്ന ് അവനോട് അറിയിക്ക പ്പെ ട്ട തുമാണ് അവൻ

കണ്ട ത്.

“ഇങ്ങനെ ശിക്ഷയില്ലാതെ വഞ്ചിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്ന്, തനിക്കൊപ്പമാക്കി വച്ചിരുന്ന അരിസ്റ്റോബുലോസിനെ പൊംപേയ് ബന്ധനത്തിൽ ആക്കി, ഉടൻതന്നെ തന്റെ സമ്പൂർണ്ണ സൈന്യവുമായി യെരൂശലേമിനെതിരെ കുതിച്ചു. അരിസ്റ്റോബുലോസിന്റെ അനുയായികൾ ആ സ്ഥലം പ്രതിരോധിക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞപ്പോൾ, ഹൈർക്കാനോസിന്റെ പക്ഷക്കാർ കവാടങ്ങൾ തുറക്കുവാനായിരുന്നു. ഇവർ ഭൂരിപക്ഷമായിരുന്നതിനാലും മേൽക്കൈ നേടിയതിനാലും, പൊംപേയ്ക്കു നഗരത്തിലേക്കു സ്വതന്ത്രപ്രവേശനം ലഭിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്ന് അരിസ്റ്റോബുലോസിന്റെ അനുചരങ്ങൾ ക്ഷേത്രപർവ്വതത്തിലേക്കു പിന്മാറി; ആ സ്ഥലം സംരക്ഷിക്കുവാൻ അവർ എത്ര ഉറച്ചുനിന്നുവോ, അത്രത്തന്നെ ഉറച്ചുനിന്ന് അതിനെ കീഴടക്കുവാനായിരുന്നു പൊംപേയ്യും. മൂന്നു മാസത്തിന്റെ അവസാനം മതിലിൽ ആക്രമണത്തിന് മതിയാകുന്ന വിധത്തിൽ ഒരു ഭേദനം ഉണ്ടാക്കി, വാളിന്റെ അഗ്രത്തിൽ ആ സ്ഥലം പിടിച്ചടക്കി. അതിനെത്തുടർന്ന ഭയാനകമായ കൂട്ടക്കൊലയിൽ പന്ത്രണ്ടായിരം പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു. അതിവേദനാജനകമായൊരു ദൃശ്യമായിരുന്നു അത് എന്നു ചരിത്രകാരൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: അന്നേരം ദൈവിക ശുശ്രൂഷയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന പുരോഹിതന്മാർ, ചുറ്റുമെങ്ങും ക്രൂരകലഹം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടിരിക്കെ, തങ്ങളുടെ സ്നേഹിതർ കൂട്ടക്കൊലയ്ക്കു ഇരയാകുമ്പോഴും, പലവട്ടം തങ്ങളുടെ തന്നെയുള്ള രക്തം അവർ അർപ്പിച്ചിരുന്ന യാഗങ്ങളുടേതുമായി കലർന്നുപോകുമ്പോഴും, തങ്ങൾ പതിവായി ചെയ്തുവരുന്ന ശുശ്രൂഷയെ ശാന്തമായ കരത്തോടെയും അചഞ്ചലമായ മനസ്സോടെയും തുടരുകയായിരുന്നു; ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന അത്യുഗ്രമായ കലഹത്തെ അവർ യാതൊന്നും അറിഞ്ഞില്ലെന്നതുപോലെയായിരുന്നു.”

“യുദ്ധത്തിന് വിരാമമിട്ടശേഷം, പൊംപേയ്യൂസ് യെരൂശലേമിന്റെ മതിലുകൾ പൊളിച്ചുകളഞ്ഞു; യെഹൂദ്യയുടെ അധികാരപരിധിയിൽപ്പെട്ടിരുന്ന പല നഗരങ്ങളും സിറിയയുടെ അധികാരപരിധിയിലേക്കു മാറ്റുകയും യെഹൂദന്മാരുടെ മേൽ കരം ചുമത്തുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ, ആദ്യമായി, ജയത്തിലൂടെ യെരൂശലേം ‘മഹത്വമുള്ള ദേശത്തെ’ പൂർണമായി വിഴുങ്ങിവരെയെങ്കിലും തന്റെ ഇരുമ്പുകൈപ്പിടിയിൽ പിടിച്ചുനിർത്തേണ്ടിയിരുന്ന ആ ശക്തിയുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു.”

“‘വാക്യം 17. തന്റെ മുഴുവൻ രാജ്യത്തിന്റെ ശക്തിയോടെ പ്രവേശിപ്പാൻ അവൻ തന്റെ മുഖം തിരിക്കും; നേരുള്ളവർ അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും; അങ്ങനെ അവൻ ചെയ്യും; സ്ത്രീകളിൽ ശ്രേഷ്ഠയായ ഒരുത്തിയെ അവൻ അവന്നു നല്കും, അവളെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു; എന്നാൽ അവൾ അവന്റെ പക്ഷത്തു നില്ക്കുകയില്ല, അവന്നുവേണ്ടിയും ഉണ്ടായിരിക്കയുമില്ല.’

“ഈ വചനത്ത ിന് ബിഷപ്പ ് ന്യ ൂട്ട ൺ മറ്റെ ാരു പാഠഭേദം നൽകുന്ന ു; അതു അർത്ഥ ം കൂടുതൽ വ്യ ക്ത മായി ്രപകടിപ്പ ിക്ക ുന്ന തുപോലെ തോന്ന അതിങ്ങ നെയാണ്: ‘അവൻ ബലമായി മുഴുവൻ രാജ്യ ത്ത ിലേക്ക ു കടന്ന ുചെല്ല ുവാൻ തന്റെ മുഖം തിരിക്ക ും.’ 16-ആം വചനം നമ്മെ റോമാക്ക ാർ സിറിയയും യൂദയായും കീഴടക്ക ിയതുവരെ എത്ത ിച്ച ു. അതിനു മുമ്പ ് റോം മക്കെ ദോനിയയെയും ്രേതസിനെയും കീഴടക്ക ിയിരുന്ന ു. അലക ്സാണ്ട റിന്റെ ‘മുഴുവൻ രാജ്യ ത്ത ിൽ’ നിന്ന ു റോമൻ ശക്ത ിയുടെ അധീനതയിൽ കൊണ്ട ുവരപ്പെ ടാതെ ശേഷിച്ച ിരുന്ന തെല്ല ാം അന്നേ ക്ക ു ഈജിപ ്ത മാ്രതമായിരുന്ന ു; ആ രാജ്യ ത്ത ിലേക്ക ു ബലമായി കടന്ന ുചെല്ല ുവാൻ ആ ശക്ത ി ഇപ്പേ ാൾ തന്റെ മുഖം തിരിച്ച ു.”

“ക്രി.മു. 51-ൽ പ്റ്റോളമി ഔലേറ്റസ് മരിച്ചു. അവൻ ഈജിപ്റ്റിന്റെ കിരീടവും രാജ്യമും തന്റെ മൂത്ത മകനും മകളും ആയ പ്റ്റോളമിയുടെയും ക്ലിയോപാട്രയുടെയും കൈവശം ഏല്പിച്ചു. അവർ തമ്മിൽ വിവാഹിതരായി സംയുക്തമായി ഭരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അവന്റെ വസിയത്തിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു; അവർ യൗവനപ്രായക്കാരായിരുന്നതിനാൽ, അവരെ റോമാക്കാരുടെ സംരക്ഷണാധീനത്തിലാക്കി. റോമൻ ജനത ആ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു, ഈജിപ്റ്റിലെ ആ യുവ അവകാശികളുടെ സംരക്ഷകനായി പോംപേയിയെ നിയമിച്ചു.”

“അതിനുശേഷം അധികം താമസിയാതെ പൊംപേയിയും സീസറും തമ്മിൽ കലഹം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു; അങ്ങനെ ആ രണ്ടു സേനാനായകന്മാരുടെ ഇടയിൽ പ്രസിദ്ധമായ ഫാർസാലിയ യുദ്ധം നടന്നു. പരാജയപ്പെട്ട പൊംപേയി ഈജിപ്റ്റിലേക്കു ഔടി. സീസർ ഉടൻ അവനെ പിന്തുടർന്ന് അവിടേക്കു ചെന്നു; എന്നാൽ അവൻ എത്തിച്ചേരുന്നതിന് മുമ്പേ, തന്റെ സംരക്ഷകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പൊംപേയിയെ പ്ടോളമി നീചമായ രീതിയിൽ കൊലപ്പെടുത്തി. അതിനാൽ പ്ടോളമിയുടെയും ക്ലിയോപാട്രയുടെയും സംരക്ഷകനെന്ന നിലയിൽ പൊംപേയിക്കു നൽകിയിരുന്ന നിയമനം സീസർ ഏറ്റെടുത്തു. ആഭ്യന്തര കലഹങ്ങളാൽ ഈജിപ്റ്റ് കലുഷിതമായിരിക്കുന്നതായി അവൻ കണ്ടെത്തി; പ്ടോളമിയും ക്ലിയോപാട്രയും പരസ്പരം വൈരികളായിത്തീർന്നിരുന്നു, ഭരണത്തിൽ അവൾക്കുണ്ടായിരുന്ന പങ്കും അവളിൽ നിന്ന് അപഹരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, തന്റെ ചെറുസേനയുമായിട്ടു—800 കുതിരപ്പടയും 3200 കാലാളുപടയും—അലക്സാണ്ട്രിയയിൽ ഇറങ്ങി, ആ കലഹത്തെ പരിഗണിച്ച് അതിന്റെ തീർപ്പ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ അവൻ മടിച്ചില്ല. കലാപങ്ങൾ ദിവസേന വർധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, തന്റെ നിലപാട് നിലനിർത്തുവാൻ തന്റെ ചെറിയ സൈന്യം അപര്യാപ്തമാണെന്ന് സീസർ മനസ്സിലാക്കി; ആ കാലത്ത് വീശിയിരുന്ന വടക്കൻ കാറ്റ് കാരണം ഈജിപ്റ്റ് വിട്ടുപോകുവാൻ അവനാൽ കഴിയാതിരുന്നതിനാൽ, തന്റെ സഹായത്തിനായി കഴിയുന്നത്ര വേഗം വരേണ്ടതിന്നു ആ പ്രദേശത്തുണ്ടായിരുന്ന സകല സൈന്യങ്ങളെയും ആജ്ഞാപിച്ച് അവൻ ഏഷ്യയിലേക്കു ദൂതനെ അയച്ചു.”

അത്യന്തം അഹങ്കാരപൂർവ്വമായ രീതിയിൽ, പ്റ്റോളമിയും ക്ലിയോപാത്രയും തങ്ങളുടെ സൈന്യങ്ങളെ പിരിച്ചുവിടുകയും, തങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന ഭിന്നതകൾക്ക് തീർപ്പുകൽപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു തന്റെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാകുകയും, തന്റെ വിധിക്ക് വിധേയരായി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അവൻ കല്പിച്ചു. ഈജിപ്റ്റ് ഒരു സ്വതന്ത്ര രാജ്യമാകയാൽ, ഈ അഹങ്കാരപരമായ കല്പന അതിന്റെ രാജകീയ മഹത്വത്തോടുള്ള ഒരു അപമാനമായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു; അതിനാൽ അത്യന്തം ക്രുദ്ധരായ ഈജിപ്ത്യർ ആയുധം എടുത്തുയർന്നു. തങ്ങളുടെ പിതാവായ ഔലെറ്റസ് തന്റെ മക്കളെ റോമിലെ സെനറ്റിന്റെയും ജനത്തിന്റെയും രക്ഷാധികാരത്തിൽ ഏല്പിച്ചിരുന്നതായും, ആ സമ്പൂർണ്ണ അധികാരവും ഇപ്പോൾ കോൺസൽ എന്ന നിലയിൽ തന്റെ വ്യക്തിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നതിനാലും, രക്ഷാധികാരിയായ തനിക്കു അവരുടെ മദ്ധ്യേ മധ്യസ്ഥവിധി നടത്താനുള്ള അവകാശമുണ്ടെന്നും, സീസർ മറുപടി നൽകി.

"അവസാനം ആ കാര്യം അവന്റെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു; ഇരുപാർട്ടികളുടെയും കാര്യം വാദിക്കേണ്ടതിന്നു വക്താക്കൾ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. മഹാനായ റോമൻ ജയജേതാവിന്റെ ദൗർബല്യം അറിഞ്ഞിരുന്ന ക്ലിയോപാത്ര, താൻ നിയമിക്കാവുന്ന ഏതു വക്താവിനേക്കാളും തന്റെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം തന്നേക്കു അനുകൂലമായ വിധി ഉറപ്പാക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാകുമെന്നു നിരൂപിച്ചു. ആരും അറിഞ്ഞുകൂടാതെ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ എത്തിച്ചേരുവാൻ അവൾ താഴെപ്പറയുന്ന കൗശലം പ്രയോഗിച്ചു: താൻ മുഴുവൻ നീളത്തിൽ വസ്ത്രക്കെട്ടിനകത്ത് കിടന്നപ്പോൾ, അവളുടെ സിസില്യൻ ദാസനായ അപൊല്ലൊദോരൊസ് അതിനെ ഒരു തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞ്, ഒരു ബന്ധനപ്പാശംകൊണ്ട് കെട്ടി, തന്റെ ഹെർക്കുലീയ ഭുജങ്ങളിൽ എടുത്തുയർത്തി, സീസറിന്റെ വസതിയിലേക്കു ചെന്നു. റോമൻ സേനാനായകനു ഒരു സമ്മാനം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു അവകാശപ്പെട്ടതിനാൽ, അവൻ കോട്ടവാതിലിലൂടെ അകത്തു കടക്കുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടു; സീസറിന്റെ സന്നിധിയിൽ പ്രവേശിച്ചു, ചുമടിനെ അവന്റെ പാദങ്ങൾക്കൽ വെച്ചു. സീസർ ഈ ജീവൻ നിറഞ്ഞ കെട്ട് അഴിച്ചപ്പോൾ, അഹോ! സുന്ദരിയായ ക്ലിയോപാത്ര അവന്റെ മുമ്പിൽ നിലകൊണ്ടു. ആ കൗശലത്തിൽ അവൻ അസന്തുഷ്ടനായിരുന്നില്ല; 2 Peter 2:14-ൽ വിവരണപ്പെട്ട സ്വഭാവമുള്ളവനായിരുന്നതിനാൽ, അത്യന്തം സുന്ദരിയായ അത്തരമൊരു വ്യക്തിയെ ആദ്യം കണ്ട കാഴ്ച തന്നെ, റോളിൻ പറയുന്നതുപോലെ, അവൾ ആഗ്രഹിച്ച മുഴുവൻ ഫലവും അവന്റെമേൽ ഉളവാക്കി."

"അവസാനത്ത ിൽ, വസിയത്ത ിന്റെ ഉദ്ദേ ശ്യ പകാരം സഹോദരനും സഹോദരിയും സിംഹാസനം സംയുക്ത മായി അധിഷ ്ിക്ക ണമെന്ന ു സീസർ വിധിച്ച ു. രാജ്യ ത്ത ിന്റെ മുഖ്യ മ ന്ത്ര ിയായ പോതിനൂസ്, ക്ല ിയോപാ ട്രയെ സിംഹാസനത്ത ിൽ നിന്ന ് പുറത്ത ാക്ക ുന്ന തിൽ മുഖ്യ മായി പ്രവർത്ത ിച്ച ിരുന്ന തുകൊണ്ട ്, അവളുടെ

പുനഃസ്ഥാപനത്തിന്റെ ഫലത്തെ ഭയപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട്, ഒടുവിൽ ക്ലിയോപാട്രയ്ക്കു മാത്രം പരമാധികാരം നൽകുവാൻ സീസർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്ന സൂചന ജനങ്ങളിൽ പരത്തിക്കൊണ്ട്, അവ നേരെ അസൂയയും വൈരവും ഉണർത്തുവാൻ അവൻ ആരംഭിച്ചു. അതിന് പിന്നാലെ ഉടൻ തുറന്ന കലാപം ഉണ്ടായി. 20,000 സൈനികരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അഖില്ലാസ് സീസറെ അലക്സാന്ത്രിയയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കുവാൻ മുന്നേറി. നഗരത്തിലെ വീഥികളിലും ഇടവഴികളിലും തന്റെ ചെറുസൈന്യത്തെ നൈപുണ്യത്തോടെ വിന്യസിച്ച സീസർ, ആ ആക്രമണത്തെ പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു പ്രയാസവും അനുഭവിച്ചില്ല. ഈജിപ്ത്യർ അവന്റെ നാവികസേനയെ നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അതിന് മറുപടിയായി അവൻ അവരുടെ നാവികസേനയെ കത്തിച്ചു. കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചില കപ്പലുകൾ തുറമുഖതീരത്തിനടുത്തേക്ക് ഒഴുകിയെത്തിയതുകൊണ്ട് നഗരത്തിലെ ചില കെട്ടിടങ്ങൾക്കും തീപിടിച്ചു; ഏകദേശം 400,000 ഗ്രന്ഥസമാഹാരങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന പ്രസിദ്ധമായ അലക്സാന്ത്ര ഗ്രന്ഥശാലയും നശിച്ചു."

"യുദ്ധം ക്രമേണ കൂടുതൽ ഭീഷണിമൂലകമായി വളർന്നപ്പോൾ, കൈസർ സഹായത്തിനായി ചുറ്റുമുള്ള സകല അയൽരാജ്യങ്ങളിലേക്കും ആളയച്ചു. ഏഷ്യ മൈനറിൽ നിന്ന് ഒരു വലിയ നാവികസേന അവന്റെ സഹായത്തിനായി എത്തി. മിത്രിദാതേസ് സിറിയയിലും കിലിക്കിയയിലും സമാഹരിച്ച സൈന്യവുമായി ഈജിപ്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഇദൂമ്യനായ അന്തിപാതർ 3,000 യെഹൂദന്മാരുമായി അവനോടുചേർന്നു. ഈജിപ്തിലേക്കുള്ള കടവുകൾ കൈവശം വച്ചിരുന്ന യെഹൂദന്മാർ, സൈന്യത്തെ യാതൊരു തടസവും കൂടാതെ മുന്നോട്ടു കടന്നുപോകാൻ അനുവദിച്ചു. അവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ഈ സഹകരണം ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, മുഴുവൻ പദ്ധതിയും നിർബന്ധമായും പരാജയപ്പെട്ടേനേ. ഈ സൈന്യത്തിന്റെ വരവാണ് പോരാട്ടത്തിന്റെ വിധി നിർണയിച്ചത്. നൈൽ നദിക്കരയിൽ ഒരു നിർണായക യുദ്ധം നടന്നു; അതിന്റെ ഫലമായി കൈസറിനു സമ്പൂർണ്ണ ജയം ലഭിച്ചു. രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ച ടോളമി നദിയിൽ മുങ്ങിമരിച്ചു. തുടർന്ന് അലക്സാണ്ട്രിയയും മുഴുവൻ ഈജിപ്തും വിജയിക്കു കീഴടങ്ങി. ഇങ്ങനെ, റോം ഇപ്പോൾ അലക്സാണ്ടറിന്റെ ആദിമ രാജ്യം മുഴുവനിലും പ്രവേശിച്ച് അതിനെ സ്വാംശീകരിച്ചു."

"പാഠത്തിലെ 'നേരുള്ളവർ' എന്നു പറയുന്നതിലൂടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് നിസ്സംശയം അവനു മുമ്പ് പരാമർശിച്ച സഹായം നൽകിയ യെഹൂദന്മാരെയാണു. ഇതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ നിർബന്ധമായും പരാജയപ്പെട്ടേനേ; അതോടുകൂടെ, അവൻ കി.മു. 47-ൽ മിസ്രയീമിനെ പൂർണ്ണമായി തന്റെ അധികാരത്തിന് കീഴ്പ്പെടുത്തി.

"'സ്ത്രീകളുടെ പുത്രി, അവനെ ദുഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്.' ക്ലിയോപാട്രയോടു സീസർ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന കാമാഭിലാഷം—അവളാൽ അവനു ഒരു പുത്രൻ ജനിച്ചിരുന്നു—ഈജിപ്ത്യൻ യുദ്ധംപോലെ അത്യന്തം അപകടകരമായ ഒരു സൈനികപ്രയാണം അവൻ ഏറ്റെടുത്തതിനുള്ള

ഏക കാരണമെന്ന ു ചരി്ര തകാരൻ നിർണ്ണ യിക്ക ുന്ന ു. ഇതുകൊണ്ട ു, തന്റെ കാര്യ ങ്ങ ൾ ആവശ്യ പ്പെ ട്ട തിലും ഏറെ ദൈർഘ്യ മേറി അവൻ ഈജിപ ്തിൽ താമസിച്ച ു; അവൻ അച്ച ടക്ക മില്ല ാത്ത ആ രാജ്ഞ ിയോടുകൂടെ ഉത്സ വവിരുന്ന ുകളിലും മദ്യ മോഹത്ത ിലും മുഴുക രാ്ര തിയൊക്കെ യും ചെലവഴിച്ച ു. 'എന്ന ാൽ,' ്ര പവാചകൻ പറഞ്ഞ ു, 'അവൾ അവന്റെ ഭാഗത്ത ു നിലനിൽക്ക യില്ല ; അവന്ന ു അനുകൂലയും ആകയില്ല .' പിന്ന ീട് ക്ല ിയോപാ്ര ട അഗസ്ത്യ സ് സീസറിന്റെ ശ്ര തുവായ ആന്റണിയോടു ചേർന്ന ു, റോമിനെതിരെ തന്റെ സർവ്വ ശക്ത ിയും വിനിയോഗിച്ച ു."

"'വാക്യം 18. അതിന്റെ ശേഷം അവൻ തന്റെ മുഖം ദ്വീപുകളിലേക്കു തിരിച്ചു, അനേകരെ കൈവശമാക്കും; എന്നാൽ ഒരു പ്രഭു തന്റെ സ്വന്തം കാരണത്താൽ അവൻ ഏല്പിച്ച നിന്ദയെ അവസാനിപ്പിക്കും; തന്റെ സ്വന്തം നിന്ദ കൂടാതെയേ അവൻ അതിനെ അവന്റെമേൽ തിരിച്ചു വരുത്തും.'"

കിമ്മേരിയൻ ബോസ്ഫൊറസിന്റെ രാജാവായ ഫാർനാസീസുമായി ഉണ്ടായ യുദ്ധം ഒടുവിൽ അവനെ ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് അകറ്റിക്കൊണ്ടുപോയി. "ശത്രു ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയ ഉടൻ," എന്നു പ്രൈഡോക്സ് പറയുന്നു, "സ്വന്തത്തിന്നോ അവർക്കോ യാതൊരു ഇടവേളയും നൽക്കാതെ, അവൻ ഉടൻ ആക്രമിച്ചു, അവരിന്മേൽ സമ്പൂർണ്ണ വിജയം നേടി; അതിന്റെ വിവരമായി അവൻ തന്റെ ഒരു സുഹൃത്തിനോടു ഈ മൂന്ന് വാക്കുകളിൽ എഴുതി: Veni, vidi, vici; ഞാൻ വന്നു, ഞാൻ കണ്ടു, ഞാൻ ജയിച്ചു." ഈ വചനത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗം കുറച്ചൊന്നുമല്ലാത്ത അവ്യക്തതയിൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ പ്രയോഗത്തെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായവ്യത്യാസവും ഉണ്ട്. ചിലർ അതിനെ സീസറിന്റെ ജീവിതത്തിലെ കൂടുതൽ മുൻകാലഘട്ടത്തിലേക്കു പ്രയോഗിക്കുന്നു; പോംപെയുമായുള്ള അവന്റെ കലഹത്തിൽ അതിന്റെ നിവൃത്തി കാണുന്നുവെന്നുമാണ് അവർ കരുതുന്നത്. എന്നാൽ പ്രവചനത്തിൽ വ്യക്തമായി നിർവചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മുൻഗാമിയും അനന്തരവുമായ സംഭവങ്ങൾ, ഫാർനാസീസിന്മേൽ നേടിയ വിജയത്തിനും തുടർന്ന് വരുന്ന വചനത്തിൽ ദൃശ്യമാകുന്ന റോമിലെ സീസറിന്റെ മരണത്തിനും ഇടയിലുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെയാണ് ഈ പ്രവചനഭാഗത്തിന്റെ നിവൃത്തി അന്വേഷിക്കേണ്ടതെന്ന് നമ്മെ നിർബന്ധിതരാക്കുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ കൂടുതൽ സമഗ്രമായൊരു ചരിത്രം വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവരാൻ സാധിച്ചാൽ, ഈ ഭാഗത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തെ നിർഭ്രാന്തമാക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ വെളിവാകുമായിരുന്നുവേണം.

"'വാക്യം 19. പിന്നെ അവൻ തന്റെ ദേശത്തിലെ കോട്ടയിലേക്കു തന്റെ മുഖം തിരിക്കും; എങ്കിലും അവൻ ഇടറിവീഴും, പിന്നെ കാണപ്പെടുകയുമില്ല.'"

“ഈ ജയത്ത ിന് ശേഷം, ആ്ര ഫിക്ക യിൽ കാറ്റേ ായും സ ്ക ിപിയോയെയും, സ്പെയിനിൽ ലബിയേനുസിനെയും വരുസിനെയും ഉൾപ്പെ ടെ, പോംപെയുടെ പക്ഷ ത്ത ിന്റെ അവസാനമായി ശേഷിച്ച വിഘടിച്ച ഘടകങ്ങ ളെയും സീസർ പരാജയപ്പെ ടുത്ത ി. തന്റെ സ്വ ന്ത ം ദേശത്ത ിന്റെ ‘കോട്ട യായ’ റോമിലേക്ക ു മടങ്ങ ിയെത്ത ിയപ്പേ ാൾ, അവനെ ആജീവനാന്ത ഏകാധിപതിയാക്ക ി; അതോടൊപ്പ ം, അവനെ യാഥാർത്ഥ ്യ ത്ത ിൽ മുഴുവൻ സാ്ര മാജ്യ ത്ത ിന്റെയും പരമാധികാര സ്വ ാധീനിയായിത്ത ീർക്ക ുന്ന മറ്റ ് അധികാരങ്ങ ളും ബഹുമതികളും അവന്ന ു നല ്ക പ്പെ ട്ട ു. എന്ന ാൽ ്ര പവാചകൻ അവൻ ഇടറിവീഴും എന്ന ു പറഞ്ഞ ിരുന്ന ു. ഒരു മനുഷ്യ ൻ തന്റെ നടപ്പ ിൽ അ്ര പതീക്ഷ ിതമായി ഇടറുന്ന തുപോലെ, അവന്റെ പതനം പെട്ടെ ന്ന ുമുള്ള തും ്ര പതീക്ഷ ിക്ക പ്പെ ടാത്ത തുമായിരിക്ക ും എന്ന ു ആ ഭാഷ സൂചിപ്പ ിക്ക അങ്ങ നെ, അഞ്ഞ ൂറ് യുദ്ധ ങ്ങ ൾ പോരാടി ജയിച്ച ും, ആയിരം നഗരങ്ങ കീഴടക്ക ിയും, പതിനൊന്ന ു ലക്ഷ ം തൊണ്ണ ൂറ്റ ിരണ്ട ായിരം മനുഷ്യ രെ വധിച്ച ും കഴിഞ്ഞ ഈ മനുഷ്യ ൻ വീണത് യുദ്ധ ത്ത ിന്റെ ഘോഷത്ത ിലോ സംഘർഷത്ത ിന്റെ സമയത്ത ിലോ അല്ല , മറിച്ച ് തന്റെ പാത സമതലവുമായും പുഷ ്പ ങ്ങ ൾ വിതറിയതുമായും ഇരിക്ക ുന്ന ു എന്ന ും, അപകടം ഏറെ ദൂരെയാണെന്ന ു കരുതപ്പെ ട്ട ിരുന്ന സമയത്ത ുമായിരുന്ന ു; കാരണം, രാജാവെന്ന പദവി ആ സഭയുടെ കൈകളിൽനിന്ന ് സ്വ ീകരിക്കേ ണ്ട തിനായി, തന്റെ സ്വ ർണ്ണ സിംഹാസനത്ത ിൽ സെനറ്റ ് സഭാമണ്ഡ പത്ത ിൽ ഇരുന്ന പ്പേ ്ര ദാഹത്ത ിന്റെ കത്ത ി പെട്ടെ ന്ന ു അവന്റെ ഹൃദയത്തെ തുളച്ച ു. കാസ്സ ിയസ്, ്ര ബൂട്ട സ്, മറ്റ ് ഗൂഢാലോചനക്ക ാരും അവന്റെ മേൽ പാഞ്ഞ ുകയറി, ഇരുപത്ത ിമൂന്ന ് മുറിവുകൾ കുത്തേ റ്റ ു അവൻ വീണു. ഇങ്ങ നെ അവൻ പെട്ടെ ന്ന ു ഇടറി വീണു; പിന്നെ കണ്ട ുകിട്ട ിയില്ല ; ്ര കി. 44.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 258–264.

പൗരാണിക റോമിന്റെ (വടക്ക ൻ രാജാവ്) സിംഹാസനാരോഹണമായി സ്ഥ ാപിതമായ ചരി്ര തം, ഉടൻ വരാനിരിക്ക ുന്ന ഞായറാഴ ്ച ാനിയമത്ത ിൽ സംഭവിക്ക ുന്ന ്ര തിവിധ ഐക്യ ത്ത ിൽ ആധുനിക റോമിന്റെ സിംഹാസനാരോഹണത്ത ിന്റെ ചരി്ര തത്തെ മുൻകൂട്ട ി ്ര പതിരൂപീകരിക്ക ുന്ന ഒരു ചരി്ര തമാണ്. 538-ൽ പാപ്പ ത്വ ം ആദ്യ മായി സിംഹാസനത്ത ിൽ സ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ട്ട സമയം തിരിച്ച റിയിച്ച മുപ്പ താ വാക്യ ം മുതൽ മുപ്പ ത്ത ാറാം വാക്യ ം വരെയുള്ള വചനങ്ങ ളിലും ആ ചരി്ര തം ്ര പതിരൂപമായി കാണപ്പെ ടുന്ന ു. പതിനാറാം വാക്യ ം മുതൽ പത്തെ ാമ്പ താം വാക്യ ം വരെയും, മുപ്പ ത്തെ ാന്ന ാം വാക്യ ം മുതൽ മുപ്പ ത്ത ാറാം വാക്യ ം വരെയും, ഇരുവരും ടയർ എന്ന വേശ്യ യുടെ അന്ത ിമ ഉദയത്തെ യും വീഴ ്ച യെയും ്ര പതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ആ ചരി്ര തം അഞ്ച ാം വാക്യ ം മുതൽ ഒമ്പ താം വാക്യ ം വരെയും ്ര പതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു; അപ്പേ ാൾ ആദ്യ ത്തെ വടക്ക ൻ രാജാവ് മൂന്ന ു ഭൂമിശാസ്്ര തപര ്ര പദേശങ്ങ ജയിച്ച ശേഷം സ്ഥ ാപിതനായി. അതിനുശേഷം അവൻ തെക്ക ൻ രാജാവുമായി ഒരു ഉടമ്പ ടിയിൽ ്ര പവേശിച്ച ു; എന്ന ാൽ ആ ഉടമ്പ ടി ലംഘിച്ച ു; അതിന് ്ര പതികാരമായി തെക്ക ൻ രാജാവ് ഒരു മാരകമുറിവ്

ഏല ്പിച്ച ു; വടക്ക ൻ രാജാവ് മി്ര സയീമിന്റെ തടവിൽ മരണമടഞ്ഞ ു.

അഞ്ചാം വാക്യം മുതൽ ഒൻപതാം വാക്യം വരെ, പതിനാറാം വാക്യം മുതൽ പത്തൊമ്പതാം വാക്യം വരെ, മുപ്പതാം വാക്യം മുതൽ മുപ്പത്തിയാറാം വാക്യം വരെ—ഇവ മൂന്നു പ്രവാചക രേഖകളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു; അവ നാൽപ്പതാം വാക്യം മുതൽ നാൽപ്പത്തിയഞ്ചാം വാക്യം വരെ നിറവേറുന്നു. സഹോദരി വൈറ്റ് "ഈ പ്രവചനത്തിൽ നിറവേറ്റപ്പെട്ട ചരിത്രത്തിന്റെ വളരെ ഭാഗം വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടും" എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ, അതിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം മുഴുവൻ അധ്യായവും നാൽപ്പതാം വാക്യം മുതൽ നാൽപ്പത്തിയഞ്ചാം വാക്യം വരെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു എന്നതായിരുന്നു. ഇരുപതാം വാക്യം മുതൽ ഇരുപത്തിരണ്ടാം വാക്യം വരെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനവും മരണവും തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; അതിനാൽ, അവന്റെ ജനനത്താൽ 1798-ലും 1989-ലും അന്ത്യകാലത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; തുടർന്ന്, ക്രൂശിലെ അവന്റെ മരണം 1844 ഒക്ടോബർ 22-നെയും ഞായറാഴ്ച നിയമത്തെയും പ്രതിനിധീകരിച്ചു.

ഇരുപത്തിമൂന്നാം വചനം മക്കബിയർ കലാപത്തിന്റെ ചരിത്രകാലഘട്ടത്തിൽ യെഹൂദന്മാരും റോമും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ഉടമ്പടിയെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആ ചരിത്രത്തിലെ "ഉടമ്പടി" ക്രി.മു. 161-വും ക്രി.മു. 158-വും എന്ന തീയതികളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. മക്കബിയരുടെ ചരിത്രം, യെഹൂദന്മാർ തന്നെയാണ് ആരംഭിച്ച റോമിനും മക്കബിയൻ യെഹൂദന്മാർക്കും ഇടയിലുള്ള ഒരു "ഉടമ്പടിയോടെ" തന്റെ ആരംഭം കണ്ടെത്തുന്ന ഒരു ആന്തരിക രേഖയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ഒടുവിൽ യെഹൂദന്മാർ സീസറല്ലാതെ തങ്ങൾക്കു രാജാവില്ല എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നതോടെ അത് അവസാനിക്കുന്നു. സ്വാഭാവികമായി, ഇരുപത്തിമൂന്നാം വചനം ഇരുപത്തിയൊന്നും ഇരുപത്തിരണ്ടും വചനങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് വരുന്നത്; ഇരുപത്തിയൊന്നാം വചനം ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു, അത് പ്രവചനപരമായ അന്ത്യകാലമാണ്; ഇരുപത്തിരണ്ടാം വചനം ക്രൂശിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു, അത് ഞായറാഴ്ചാ നിയമത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ക്രൂശിൽ യെഹൂദന്മാർ കൈസറിനെ (റോം) തങ്ങളുടെ രാജാവായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു; ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാക്യത്തിലെ "സഖ്യം" എന്നത്, യെഹൂദന്മാർ റോമിനോടുള്ള തങ്ങളുടെ അനുസരണം പ്രഖ്യാപിച്ച അതേ അവസാനഘട്ടത്തിൽ തന്നേ, റോമിനെ സേവിക്കാനുള്ള യെഹൂദന്മാരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ആരംഭത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ക്രൂശിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ യെഹൂദന്മാരുടെ അവസാനം, റോമുമായുള്ള യെഹൂദന്മാരുടെ ബന്ധത്തിന്റെ ആരംഭത്താൽ അനുഗമിക്കപ്പെടുന്നു.

ഇരുപത്ത ിനാലാം വാക്യ ം മുതൽ മുപ്പ താം വാക്യ ം വരെ, കി.മു. 31-ലെ ആക ്ടിയം യുദ്ധ ത്ത ിൽനിന്ന ് കി.പി. 330-ൽ തലസ്ഥ ാനം റോമിൽനിന്ന ് കോൺസ്റ്റ ാന്റിനോപ്പ ിളിലേക്ക ു മാറ്റ പ്പെ ട്ട തുവരെ, ബഹുദൈവാരാധക

റോം പരമാധികാരത്തോ ാടെ ഭരിച്ച ു വന്ന മുന്ന ൂറ്റ ി അറുപത് വർഷങ്ങ ളെ
വിവരണം ചെയ്യ ുന്ന ു. ഈ മുന്ന ൂറ്റ ി അറുപത് വർഷകാലം, പാപ്പ ാത്വ റോം
പരമാധികാരത്തോ ാടെ ഭരിച്ച ു വന്ന ആയിരത്ത ി ഇരുനൂറത്ത ി അറുപത്
വർഷങ്ങ ളുടെ ്രപതിരൂപമാണ്; ഇവ രണ്ട ും ചേർന്ന ്, നാൽപ്പ ത്തൊ ാന്ന ാം
വാക്യ ത്ത ിൽ പറഞ്ഞ ിരിക്ക ുന്ന കാലഘട്ട ത്തെ യും, ഉടൻ വരാനിരിക
ഞായർനിയമത്ത ിൽ സംഭവിക്ക ുന്ന ്രതിവിധ ഐക്യ ത്തെ യും,
പരീക്ഷ ണക്ക ാലത്ത ിന്റെ അവസാനത്തെ യും ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന

അധ്യായം പതിനൊന്നിലെ ചരിത്രത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രവാചക രേഖകളും ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിന്റെ അവസാന ആറു വാക്യങ്ങളോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ 1989-ലെ അന്ത്യകാലം മുതൽ, നാല്പതാം വാക്യത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നതും നാൽപ്പത്തൊന്നാം വാക്യത്തിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമം വരെ എത്തുന്നതുമായ പ്രവാചക ചരിത്രമാണ് "അവസാന നാളുകളോടു ബന്ധപ്പെട്ട ദാനിയേലിന്റെ പ്രവചനത്തിലെ ആ ഭാഗം." നാല്പതാം വാക്യത്തിൽ ശൂന്യമായി വിട്ടിരിക്കുന്ന ചരിത്രം, കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ്, സമയം അടുത്തിരിക്കുമ്പോൾ മുദ്രവെളിപ്പെടുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാടാകുന്നു.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം ഈ പഠനം തുടരും.

> "ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യവും, അഥവാ പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മാവും, നമുക്കുണ്ട്. അമൂല്യമായ രത്നങ്ങൾ ദൈവവചനത്തിൽ കണ്ടെത്തപ്പെടേണ്ടവയാണ്. ഈ വചനം അന്വേഷിക്കുന്നവർ മനസ്സിനെ നിർമ്മലമായി സൂക്ഷിക്കണം. ഭക്ഷണത്തിലോ പാനീയത്തിലോ വികൃതമായ ആസക്തിയെ അവർ ഒരിക്കലും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കരുത്.
>
> "അവർ ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ, മസ്തിഷ്കം ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാകും; ഈ ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ അവസാന സംഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആ കാര്യങ്ങളുടെ അർത്ഥം കണ്ടെത്തുന്നതിനായി ആഴത്തിൽ കുഴിച്ചറിയേണ്ട പരിശ്രമത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദം അവർ സഹിക്കാനാവുകയില്ല.
>
> "ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും പുസ്തകങ്ങൾ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കപ്പെടുമ്പോൾ, വിശ്വാസികൾക്ക് സമ്പൂർണ്ണമായി വ്യത്യസ്തമായ ഒരു മതാനുഭവം ഉണ്ടാകും. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ തുറന്ന കവാടങ്ങളുടെ അത്തരം ദൃശ്യങ്ങൾ അവർക്കു ലഭിക്കും; അതിനാൽ ഹൃദയവും മനസ്സും, ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് പ്രതിഫലമായി ലഭിക്കാനിരിക്കുന്ന ആ അനുഗ്രഹീതാവസ്ഥയെ സാക്ഷാത്കരിക്കേണ്ടതിന്നു എല്ലാവരും വികസിപ്പിക്കേണ്ട സ്വഭാവത്തിൽ ആഴത്തിൽ ആകർഷിക്കപ്പെടും."
>
> "വെളിപ്പ ാടിൽ വെളിപ്പെ ടുത്ത പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന തു വിനയത്തോ ാടും
> സൌമ്യ തയോടും കൂടെ ്രഗഹിക്ക ുവാൻ അന്വേ ഷിക്ക ുന്ന
> എല്ല ാവരെയും കർത്ത ാവ് അനു്രഗഹിക്ക ും. ഈ പുസ ്തകത്ത ിൽ

അമരത്വ സമ്പ ുഷ്ട വും മഹത്വ പൂർണ്ണ വും ആയ അനവധി കാര്യ ങ്ങ ൾ
അടങ്ങ ിയിരിക്ക ുന്ന ു; അതുകൊണ്ട ് അതിനെ ആത്മ ാർത്ഥ തയോടെ
വായിച്ച ും അന്വേ ഷിച്ച ും ചെയ്യ ുന്ന ഏവർക്ക ും 'ഈ പ്രവചനത്ത ിന്റെ
വചനങ്ങ ൾ കേൾക്ക ുകയും അതിൽ എഴുതിയിരിക്ക ുന്ന തു
പാലിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന വർക്ക ്' എന്ന അനുഗ്രഹം ലഭിക്ക ുന്ന ു."

"വെളിപ്പാടിന്റെ പഠനത്തിൽ നിന്ന് ഒരു കാര്യം നിശ്ചയമായും മനസ്സിലാക്കപ്പെടും—ദൈവത്തിനും അവന്റെ ജനത്തിനും ഇടയിലുള്ള ബന്ധം അത്യന്തം അടുത്തതും ഉറച്ചതുമാണ്.

"സ്വർഗത്തിന്റെ വിശ്വത്തിനും ഈ ലോകത്തിനും ഇടയിൽ അത്ഭുതകരമായൊരു ബന്ധം കാണപ്പെടുന്നു. ദാനിയേലിനോടു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ പിന്നീട് പത്മോസ് ദ്വീപിൽ യോഹന്നാനോടു നൽകിയ വെളിപ്പെടുത്തലാൽ പൂർണ്ണമാക്കി. ഈ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളും ശ്രദ്ധാപൂർവം പഠിക്കപ്പെടണം. ദാനിയേൽ രണ്ടുവട്ടം ചോദിച്ചു: കാലത്തിന്റെ അന്ത്യം വരുന്നതുവരെ എത്രകാലം ആയിരിക്കും?"

"'ഞാൻ കേട്ടു; എങ്കിലും എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു: എന്റെ കർത്താവേ, ഈ കാര്യങ്ങളുടെ അവസാനം എന്തായിരിക്കും? അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു: ദാനീയേലേ, നീ നിന്റെ വഴിക്കു പോകുക; കാരണം ഈ വചനങ്ങൾ അന്ത്യകാലംവരെ അടച്ചുവെക്കപ്പെട്ടും മുദ്രയിട്ടും ഇരിക്കുന്നു. പലരും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും വെളുപ്പിക്കപ്പെടുകയും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; ദുഷ്ടന്മാരോ ദുഷ്ടത തന്നേ പ്രവർത്തിക്കും; ദുഷ്ടന്മാരിൽ ഒരുത്തനും ഗ്രഹിക്കയില്ല; ജ്ഞാനികളോ ഗ്രഹിക്കും. നിത്യയാഗം നീക്കിക്കളയപ്പെടുകയും ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന കാലംമുതൽ ആയിരത്തി ഇരുനൂറു തൊണ്ണൂറു ദിവസം ഉണ്ടായിരിക്കും. കാത്തിരുന്നു ആയിരത്തി മുന്നൂറ്റി മുപ്പത്തഞ്ചു ദിവസത്തിലെത്തുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. എന്നാൽ നീ അന്ത്യത്തോളം നിന്റെ വഴിക്കു പോകുക; കാരണം നീ വിശ്രമിക്കും; ദിനങ്ങളുടെ അവസാനം നിന്റെ അവകാശത്തിൽ നിന്നുകൊള്ളുകയും ചെയ്യും.'"

യൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹമായവനാണ് പുസ്തകത്തിന്റെ മുദ്ര തുറന്നതും, ഈ അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ സംഭവിക്കേണ്ടതു എന്തെന്ന വെളിപ്പാട് യോഹന്നാനു നൽകിയതും.

"അവസാനകാലം വരെയായി മുദ്രയിട്ട ുവെക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന തന്റെ
സാക്ഷ ്യ ം ധരിപ്പ ിക്കേ ണ്ട തിനായി ദാനിയേൽ തന്റെ ഭാഗത്ത ിൽ നിന്ന
അതേ സമയം ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേ ശം നമ്മ ുടെ ലോകത്തോ ാടു
പ്രസംഗിക്ക പ്പെ ടേണ്ട തുമായിരുന്ന ു. ഈ അവസാന ദിവസങ്ങ ളിൽ ഈ
വിഷയങ്ങ ൾ അനന്ത പ്രാധാന്യ മുള്ള വയാണ്; എങ്ക ിലും 'പലരും
ശുദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ടുകയും വെളുപ്പ ിക്ക പ്പെ ടുകയും
പരിശോധിക്ക പ്പെ ടുകയും ചെയ്യ ും,' 'ദുഷ്ട ന്മ ാർ ദുഷ്ട ത തന്നെ ചെയ്യ ു
ദുഷ്ട ന്മ ാരിൽ ആരും ഗ്രഹിക്ക യുമില്ല .' ഇത് എത്ര സത്യ മാണ്! പാപം

ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ലംഘനമാണ്; ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വെളിച്ചം സ്വീകരിക്കാത്ത ആദ്യത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളുടെ പ്രഖ്യാപനം ഗ്രഹിക്കയില്ല. ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം യോഹന്നാനോടു നൽകിയ വെളിപ്പാടിൽ മുദ്ര തുറക്കപ്പെടുന്നു; അതു നമ്മെ ഈ ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്തിലെ അവസാന ദൃശ്യങ്ങളിലേക്കു മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നു.

“നാം അന്ത്യദിവസങ്ങളുടെ അപകടങ്ങൾക്കിടയിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന കാര്യം നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊള്ളുമോ? ദാനിയേലുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി വെളിപ്പാട് വായിക്കൂ. ഈ കാര്യങ്ങൾ ഉപദേശിക്കൂ.” Testimonies to Ministers, 114, 115.